

καὶ δυσάρεστον. Πάντα ὅμως τὰ λεπιδόπτερα δὲν ἔχουσι τοιοῦτό τι μέσον ἀμύνης· μεταξύ τούτων τάσσεται καὶ ἡ Λεπταλίς, ἣν ἡ φύσις, ὅπως διαφεύγη τὸν κίνδυνον, ἐπρόικισε δι' ἐνδύματος προστατευτικοῦ· ἐξωτερικῶς ὁμοιάζει μεγάλως πρὸς τὰ Ἐλικονεῖδη. Βεβαίως ἐντομολόγος δὲν δύναται ν' ἀπατηθῆ, εὐχερέστατα ὅμως ἀποπλανῶνται τὰ πτηνά.

Ἐντομά τινα ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς τεμάχια ξηρῶν ξύλων, πρὸς λειχήνας πρὸς φύλλα. Ἐκ τῶν λεπιδόπτερον τὰ καλούμενα ῥιπιδόπτερα, διότι φέρουσι πτέρυγας τετμημένας ἐν εἶδει ῥιπιδίου, ὅταν ἴστανται, πολλὴν τὴν ἀναλογίαν

ῥήμου. Ἐκτός τινων ἐξαιρέσεων, ἅπαντα τὰ ζῶα ἀπὸ τῶν θηλαστικῶν μέχρι τῶν ἀσποινύλων ἔχουσι χρώματα προσομοιάζοντα τῷ γήινῳ. Ἐνῶ δὲ πτηνά, ἕρπετά, ἀκρίδες ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως εἶναι κεχρωματισμένα, εἰς τὰς ὁάσεις τ' αὐτὰ εἶδη κοσμοῦνται διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων.

Μόνον μία κατηγορία ἐντόμων ἐξαιρεῖται· ταῦτα εἶναι μέλανα ἢ τοῦλάχιστον ἐξ ἀποστάσεως ὡς τοιαῦτα φαίνονται. Ἐξηγεῖται ὅμως ἡ ἐξαιρέσις αὕτη ἐκ τῶν ἐξῆς. Ἄπαντα τὰ κολεόπτερα ταῦτα ἔχουσι δυσάρεστον ὀσμήν, ἅμα δὲ ἐπίκειται κίνδυνος προσποιούντων τὸν νεκρὸν, κυρτοῦντα τὰ ἔλτρα καὶ προσκλειόντα τὸν θύ-



Ἰοκίτις

ἔχουσι πρὸς τ' ἀχίνα (κοινῶς κ λ ε φ τ ε ς), καρπὸς τῶν συνθέτων φυτῶν, οἵτινες παρασύρονται εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἕνεκα τῶν περίξ αὐτῶν τριχῶν.

Σχεδὸν δ' ὁλόκληρος ὁ κόσμος τῶν ζῶων ὠρισμένου τόπου τῆς γῆς λαμβάνει τὸν διακριτικὸν χρωματισμὸν τῶν περίξ, ὑπερ βεβαίως ἔχει ὡς κυρίαν καὶ πρώτην αἰτίαν τὴν ἀνάγκην, ὅπως τὰ ζῶα κρύπτονται ὅσον τὸ δυνατόν εὐχερέστερον. Ἐν Σαχάρα, ἡ ἐρημος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτῆς ἐν καὶ μόνον φέρει χρῶμα τὴν χροιάν τῆς ἄμμου. Ὁ χρωματισμὸς ταύτης εἶναι ὑποκίτρινος ἀποκλίνων ὅτε μὲν πρὸς τὸν φαῖον καὶ λευκόν, ὅτε δὲ πρὸς τὸν ὑπομέλανα. Μόνον εἰς τὰς ὁάσεις ἅπαντ' ἃ τὸ πράσινον χρῶμα τοῦ φυλλώματος τῶν φοινίκων.

Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ὁ φυσιοδίφης ἐρχόμενος κατὰ πρῶτον ἐκπλήσσεται ἕνεκα τῆς μονοτονίας τοῦ χρωματισμοῦ, οὐδὲν ζωηρὸν χρῶμα βλέπει, ἐρυθρόν, πράσινον, κυανοῦν ἐπὶ τῶν ζῶων τῆς ἐ-

ρῆμα καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔδαφος. Οὕτω δὲ συνεπτυγμένα ἔχουσιν ἀναλογίαν πρὸς τὴν κόπρον τῶν ἀντιλοπῶν, αἰγῶν καὶ προβάτων. Δύναται τις λοιπὸν νὰ παραδεχθῆ ὅτι διὰ τῆς ὁμοιότητος ταύτης, εἰς ἣν προστίθεται καὶ ἡ δυσοσμία, προστατεύονται καταλλήλως ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΔΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΑ ΜΕΤΡΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μεταξὺ ἑκατοντάδων ὄλων ἐπιγραφῶν, ὅσας ἀπὸ αἰῶνος ἤδη ἐξανάγει ἡμῖν εἰς φῶς τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης τὸ κατακεχωσμένον ἔδαφος, σπανιώτατα εἶνε τὰ κατὰ μέτρον πεποιημένα ἐπιγράμματα, γινώσκω δὲ ἐγὼ τοιαῦτα μόνον ἑννέα.

Τρία ἐδημοσιεύθησαν ἐν Πηριεῖσις ἔτει 1870 ἐν τῷ γνωστῷ ἔργῳ τοῦ Philippe le Bas («Voyage archéol. en Grèce, 1843-1844») ὑπ' ἀρ. 1364, 1374 καὶ 1405· τὰ δύο πρῶτα κείνται καὶ παρὰ Bœckh ἐν τῷ λεγομένῳ «Corpus inscript. Graec.» (Βερολ. 1843) ὑπ' ἀρ. 1973 καὶ 1988 b,